

TÉMA: ZVÍŘATA, PTÁCI A HMYZ

Vlaštovičko, vítej, vítej,
do chléva nám lítej, lítej.
(lidové říkadlo)

MOTÝL

Krista Bendová

Ten má barev! Ztratil malíř
v trávě paletu?
A ta lítá nad jeteli
z květu do květu.

Motýl květy poceluje
a pak šťastný je,
jejich džbánky malované
do dna vypije.

Než uletí, poděkuje
zemi naposled:
„Mámo země, děkuji ti
za všecek ten med.“

(Trny brnky na ty hrnky)

KDYBY

Jiří Žáček

Kdyby byli
– milí zlatí –
motýlové baculati,
to by měli
život těžký:
křídla by je neunesla,
museli by
chodit pěšky.

(Aprílová škola)

ŽEŽULKA

Josef Václav Sládek

Zakukala žežulička
z doubravy:
„Přišlo jaro, kdo je se mnou
pozdraví?

Přišlo, jak by z nebe spadlo,
samý květ,
pospěšte si, chcete-li je
uvidět!“

My bychom je pozdravili,
ale jak?
My kukati neumíme
jako pták.

Ale přec se půjdeme na ně
podívat;
nekukáme, můžem však mu
zazpívat!

(Skřivánčí písnečky)

TÉMA: PÍŠŤALKY

Otloukaj se, píšťaličko,
otloukaj se, mízo-lízo,
nebudeš-li se otloukatи,
budu na tě žalovati
krajskýmu pánu,
z korbele do džbánu,
ze džbánu ke studnici,
přijdou na tě čtyři vlci,
pátá liška, šestej pes,
sežerou tě ještě dnes,
mízo-lízo, zčerstvalez!

(lidové říkadlo)

Stojí vrba u potoka,
do vody se dívá,
pod zelenou kamizolkou
píšťalku si skrývá:
až já na ni budu hráti,
rybky budou tancovati,
rak se bude ptát:
Já bych také rád,
ale nevím jak – jak – jak.
Inu, raku, tak – tak – tak!

(lidové říkadlo)

Vstávej, vstávej, píšťaličko,
spala jsi už dost,
koho potkáš na tom světě,
hraj mu pro radost.
Potkala jsem slepičku,
podala mi růžičku,
pan kohoutek zlatý proutek
za veselou písničku.

(lidové říkadlo)

Otloukaj se, kozí pysku,
dám ti mlíka plnou misku
a za každou píšťaličku
dám ti za to křížaličku.
Otloukaj se pro radost
dost, dost, dost,
at' je holá kost!

(lidové říkadlo)

VRBOVÁ PÍŠTALKA

Jaroslav Seifert

U potoka vrba stará
první probouzí se z jara.

Proutek rovný jako svíčka,
nůž – a je z něj píšťalička.

Ještě v trávě leží zmrazky
a už kvetou sedmikrásky.

A už zní to z měkké kory,
až se zelenají hory.

Poslední led počne pukat,
louka je hned samý dukát.

(Šel malíř chudě do světa)

Ťuky, t'uky, polehýnku,
probudím si píšťalinku.
Píšťalinko, vstaň,
po kopečku do borečku
běží zlatá laň.

Vlček běží – hola, hej!
Zlatá laňko, pozor dej!
Až já sobě zapískám,
po kopečku sejdi k nám!
Po kopečku cupy cup,
do komory hupy hup!
Jen ty, moje píšťalinko,
pěkně se mi slup!

(lidové říkadlo)

PÍŠTALA

Michal Černík

Tralali, tralala,
hvízdala si píšťala.
Tralali, tralala,
na mou pusu hvízdala.

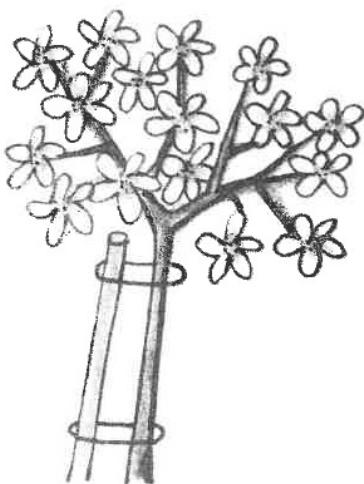
(časopis Sluničko)

TÉMA: **STROMY A KEŘE**

CHURAVÁ *Zdeněk Kriebel*

Pane datle, pane datle,
poklepejte naší bříze
na obratle! Pane datle!
Cítí prý v té jarní míze
neví co a neví kde,
ale je jí túúze zle...
Kampak, kam by datli přišli,
ať si holka nevymýslí.
Co ji bolí? To ji bolí:
proklepat chce holí, holí!
Každý den tabletu slunce,
pohyb na čerstvém větríku,
ptačí hnízdo na korunce -
bude po křiku.

(Ptám se, ptám se, pampeliško)

SÁZÍME STROMKY *Ladislav Stehlík*

Roztál sníh a země voní,
vsad'me malý strůmek doní.
Dejme pozor na kořeny,
kůlem bude připevněný.
Až vyroste z malíčka,
dá voňavá jablíčka.

(Od jara do zimy)

BŘEZNOVÝ DEN *Krista Bendová*

V teplém vzduchu – nevěř, věř –
protáhl se jeden keř.
Zatřepetal větvičkami:
„Vítám vás, mí starí známí!
Honem na vzduch, poupatá,
slunko je už ze zlata!“
(Trnky brnky na ty hrnky)

KOČIČKY *Jan Čarek*

Ach mourku, kocourku,
já viděl kočičku,
byla jak ze stříbra
v hedvábém kožíšku.
Kde je ta kočička?
V lese!
Potkáš-li zajíčka,
ptej se!
Zajíčku, bratříčku,
kdes viděl kočičku?
Ach mourku, kocourku,
schovej se v komůrku;
kočičky z lesa,
ty nemňoukají,
z jírové větvičky
vykvétají.
(Veselý věneček)